

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R. L.**

zastoupeného obecným zmocněncem JUDr. J. V.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**

sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2019, č. j. MSK 10554/2019,
o přestupcích

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 13. 11. 2018, č. j. MMH/62972/2018-15 o přestupcích

Shodu s prvopisem potvrzuje

podle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

2. Žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval zákonností postupu zakročujících policistů a nenechal prověřit jejich postup jejich nadřízenými a ve věci rozhodl. Dále uvedl, že nemůže souhlasit se závěrem správního orgánu, že dechová zkouška byla provedena správně a nebylo nutné lékařské vyšetření. Tento postup by byl zákonným postupem, pokud by nepožadoval sám lékařské vyšetření přímo při policejním zákroku. On však lékařské vyšetření požadoval, což dokazuje jeho výpověď před správním orgánem. Uvedl to i ve svém vyjádření, v němž poukázal na to, že odvoz k lékařskému vyšetření policisté odmítli. Toto potvrdili svědci O. K. a O. V. Žalobce dále namítal nesprávný postup zakročujících policistů s tím, že z příslušné právní úpravy vyplývá, že policisté, pokud provádějí dechovou zkoušku ke zjištění alkoholu v dechu u řidiče, a zjistí, že tento užívá léky, které by byť malou měrou, mohly ovlivnit výsledek dechové zkoušky, jsou povinni prověřovanou osobu předvést k lékařskému vyšetření. Na základě toho žalobce žádá o přezkum postupu policistů jejich nadřízenými orgány. Výpovědi policistů před správním orgánem, kdy dle žalobce obhajovali svůj nezákonný postup při provádění zákroku, byly v rozporu s výpověďmi svědků K. a V. Dle žalobce je především podivná výpověď policisty R., který tvrdil, že vždy dotyčného vyzývají k lékařskému vyšetření. On se ptá, tedy proč, když k tomu není zákonem stanovená povinnost. Vyslovil názor, že pravdivě vypovídali svědci K. a V. a pravdivá je i jeho výpověď popisující zákrok policistů, a to, že požadoval předvést na lékařské vyšetření s ohledem na výsledek dechové zkoušky, s nímž nesouhlasil. Policisté jej minimálně nezákonně poučili, jakožto podezřelého ze spáchání přestupku. Dle žalobce skutečnost, že policisté nevypovídali pravdu, potvrzuje i výpověď policisty praporčíka C., který na jeho otázku, zda je pravdou, že mu řekl, že je odveze jedině na záchytku, policista odpověděl: „Ne, tohle nebylo myšleno na obviněného, ale na toho dotyčného, co tam v průběhu přišel.“ On se ptá, proč by tak policista činil, když z výpovědi policistů, jejich úředního záznamu ani z výpovědi dalších svědků neplyne, že by se v místě zákroku někdo choval tak, aby to bylo důvodem pro jeho odvoz na záchytku. Žalobce dále považuje za ničím nepodložený lékařský názor správního orgánu ohledně hladiny alkoholu v dechu, kterou by mohl ovlivnit lék Stoptussin. Toto hodnocení přísluší jen lékaři. Ovlivnění dechové zkoušky léky, by mohl posoudit pouze lékař, bylo-li by u něho provedeno odborné lékařské vyšetření, což se v dané věci nestalo. Za podivný považuje rovněž postup policistů, kteří jej vyzvali, aby se podrobil třem dechovým zkouškám, neboť první dvě nebyly v toleranci. I v tom spatřuje nezákonný postup policistů.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námitky jsou téměř doslovným přepisem námitek odvolacích. Žalovaný uvedl, že přítomnost alkoholu v krvi žalobce v době řízení motorového vozidla byla bez důvodných pochybností prokázána orientačním vyšetřením v podobě dechové zkoušky sestávající ze dvou měření. Je irelevantní, zda se alkohol dostal do těla žalobce požitím „standardního“ alkoholického nápoje jako je pivo, víno nebo lihoviny, nebo požitím léku, který vzhledem k obsahu 38 objemových % etanolu rovněž naplňuje definici alkoholického nápoje ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Podle § 20 odst. 3 tohoto zákona, spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem

v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem (zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii), odborné lékařské vyšetření se neprovede. Podle § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, odběr krve musí být proveden, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku. Ze všech provedených důkazů vyplývá, že žalobce provedení lékařského vyšetření, resp. odběru krve nežádal, ačkoli byl o tomto svém právu písemně poučen. Ze skutečnosti, že žalobce s výsledkem dechové zkoušky nesouhlasil, nelze nijak dovodit, že požadoval provedení odběru krve. Z výpovědi svědka R. je zřejmé, že policisté žalobce poučili o možnosti žádat lékařské vyšetření ve smyslu zákona o policii. To je rovněž ve shodě s obsahem formuláře „úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, sepsaného na místě samém, stejně tak i z výpovědi svědka C. i s obsahem úředního záznamu. K námitce nedoručení rozhodnutí žalovaný odkázal na § 34 odst. 2 správního řádu, podle něhož s výjimkou případu, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.

4. Krajský soud v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) přezkoumal napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Magistrát města Havířova rozhodnutím ze dne 13. 11. 2018, č. j. MMH/62972/2018-15 uznal žalovaného vinným tím, že dne 16. 6. 2018 v době okolo 19:20 hodin v obci Těrlicko, na ulici Závodní, poblíž domu č. 354 řídil motorový skútr zn. MAXON X, registrační značky X, a 1) při řízení u sebe neměl řidičský průkaz, tedy porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu a spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c) odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, 2) v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem alkoholu, kdy jako nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v jeho těle byla zjištěna hodnota 0,36 g/kg, tedy porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a spáchal z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1) písm. b) zákona o silničním provozu, 3) neměl v průběhu jízdy na hlavě nasazenou a řádně upevněnou ochrannou přilbu, tedy porušil § 6 odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu a spáchal z nedbalosti přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za uvedené byl žalobci uložen správní trest, a to pokuta 9.000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
7. Součástí spisového materiálu je oznámení přestupku ze strany Policie ČR, dále oznámení o zahájení řízení o předmětných přestupcích spolu s předvoláním k ústnímu jednání. Z těchto listin, s nimiž koresponduje i úřední záznam policistů, se podává, že dne 16. 6. 2018 kolem 19:20 hodin byl žalobce jako řidič motorového skútru registrační značky X předepsaným způsobem zastaven poté, co si policejní hlídka provádějící hlídkovou činnost všimla, že tento řidič neměl na hlavě řádně upevněnou ochrannou přilbu. Po výzvě k předložení dokladů pak bylo zjištěno, že řidič nemá u sebe řidičský průkaz a hlídka

nadto při kontrole cítila z žalobcova dechu zápach alkoholu. Proto byl předepsaným způsobem vyzván k odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu, kterému se podrobil. Ověřeným kalibrovaným dechovým analyzátozem značky Alcotest 7510 standard byla zjištěna hladina alkoholu v čase 19:26:45 hodin s výsledkem 0,67 g/kg, v 19:33:34 hodin s výsledkem 0,60 g/kg a v čase 19:39:28 hodin s výsledkem 0,55 g/kg alkoholu v dechu. Součástí spisu jsou i záznamy o uvedených dechových zkouškách, rovněž ověřovací list č. 7051-OL-D1231-17 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu typ Alcotest 7510 standard, výrobní číslo ARHH-0145, jímž bylo u žalobce provedeno odborné měření. Ověření bylo provedeno dne 7. 8. 2017 s platností do 7. 8. 2018. Ve spise je rovněž úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 16. 6. 2018 se záznamem kromě jiného o tom, že na dotaz policistů, zda požil alkohol, žalobce uvedl, že nepožil alkoholické nápoje během dne ani před jízdou nebo během jízdy. Žalobce sám pak doplnil do úředního záznamu text, že nesouhlasí s výsledkem dechové zkoušky. Uvedl, že během dne nekonzumoval žádný alkohol, navíc závodil na motorce, je po nemoci a užívá prášky a kapky na utlumení bolesti, konec citace. Z dalších údajů plyne, že výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu nebyla provedena s doplněním, že nebyla nutná. Ve spise je rovněž výpis z evidenční karty řidiče. U ústního jednání dne 29. 8. 2018 žalobce ke skutku uvedl, že se 16. 6. 2018 zúčastnil závodu „Zlatý kahanec“ v Těrlicku, kde závodil. Toho dne nepožil žádný alkohol. Má na to dva svědky, jedním z nich je O. K. a druhý má přezdívkou „O.“. U dalšího ústního jednání 25. 9. 2018 správní orgán kromě důkazu listinami, jak jsou označeny v tomto protokole. Žalobce ke skutku doplnil, že byl policisty vyzván k provedení dechové zkoušky. Policisté jej vyzvali ke třem měřením, která byla pozitivní. S naměřenými hodnotami nesouhlasil. Na místo pak přijel na kole jeho kamarád s přezdívkou O. a druhý kamarád O. Ten mu řekl, aby si nechal odebrat krev. Žalobce tvrdil, že po dechových zkouškách chtěl jít na krev. Policisté mu na to sdělili, že by jej odvezli jediné na záchytnou stanici, tak toho nechal. Na otázku správního orgánu, proč podepsal všechny listiny, odpověděl, že neměl čas, myslel si, že je to jen nějaké poučení, musel se vrátit do depa. Dále tvrdil, že měl chřipku, používal Stoptussin, Stopalgin a nějaký bylinný sprej s eukalyptem a modřínem. Tyto léky užíval zhruba 3 dny, u lékaře nebyl. Na otázku, zda užil léky před jízdou, odpověděl, že si nevzpomíná, pak dodal, určitě ano, v kapse měl bylinný sprej. Rozhodně nepil a nebylo jeho chybou, že nešel na odběr krve. Odběru krve se nijak nebránil.

8. Správní orgán prvního stupně vyslechl rovněž jako svědky policisty nadpraporčíka K. R. a podpraporčíka P. C. Oba shodně vypověděli, že 16. 6. 2018 při kontrolní činnosti v obci Těrlicko na ulici Závodní zahlédli v protisměru jedoucí motocykl, řidič na hlavě neměl přilbu, proto motocyklistu předepsaným způsobem zastavili. Řidiče vyzvali k prokázání totožnosti. Řidič předložil pouze osvědčení o registraci motocyklu. Svědek R. vypisoval dokumenty. Řidič byl poučen, říkal, že nepil v průběhu dne a užívá nějaké léky, což bylo uvedeno i v úředním záznamu. Na otázku správního orgánu, zda jej policisté vyzvali k lékařskému vyšetření, svědek odpověděl ano, určitě a na doplňující otázku, co žalobce odpověděl, svědek prohlásil, že žalobce sdělil, že lékařské vyšetření nežádá. Je to sepsané i v úředním záznamu. Na další dotaz správního orgánu svědek odpověděl, že neslyšel nic takového, že by jeho kolega žalobci řekl, že by jej mohl vzít jen na záchytnou stanici. Svědek P. C. uvedl, že policisté museli provádět tři dechové zkoušky, jelikož první a druhá nebyla v toleranci 10 %. Na místě s žalobcem sepsali potřebné dokumenty, žalobce

s naměřenými hodnotami nesouhlasil, sdělil, že v průběhu dne alkohol nepil. Na otázku správního orgánu, zda žalobce vyzvali k lékařskému vyšetření s odběrem krve, svědek odpověděl: „Ne, toto nevyžadoval.“ Na doplňující otázku, zda žalobce řekl, že jej odveze jediné na záchytku, svědek odpověděl: „Ne, tohle nebylo myšleno na obviněného, ale na toho dotyčného, co tam v průběhu přišel.“ Správním orgánem byli vyslechnuti na návrh žalobce i svědci O. K. a O. V. Svědek O. i K. vypověděl, že toho dne šel po ulici Závodní za kamarádem R. (míněno žalobcem). Všiml si, že žalobce zastavili policisté a prováděli dechové zkoušky. Šel k nim a žalobci řekl, že má jít na odběr krve. Svědek dále uvedl: „Na což mi policista řekl, že by ho odvezl jediné na záchytnou stanici.“ Svědek O. V. vypověděl, že toho dne jel na kole a všiml si, že jeho známého (žalobce) zastavila hlídka policie. První dechová zkouška již byla provedena. Policisté pak provedli ještě další dvě dechové zkoušky s pozitivním výsledkem. Žalobce policistům tvrdil, že nic nepil. Poté se na místo dostavil kamarád žalobce, který mu řekl, že má jít na odběr krve. Policista na to reagoval tak, že přístroj Dräger je spolehlivý a že by taky mohl skončit na záchytné stanici. Na závěr jednání 25. 9. 2018 správní orgán prohlásil, že dokazování a shromažďování podkladů bylo ukončeno. Žalobce žádné další důkazy nenavrhoval, závěrem mu byla dána možnost, aby se dle § 36 odst. 3 správního řádu seznámil s podklady před vydáním rozhodnutí, čehož žalobce využil. Následně správní orgán prvního stupně doplnil spisovou dokumentaci o příbalovou informaci k léku Stoptussin. Poté vydal vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, k čemuž žalobci stanovil lhůtu 5 pracovních dnů. Tohoto práva žalobce využil a k podkladům před vydáním rozhodnutí se vyjádřil. V doplňujícím písemném vyjádření zopakoval, že alkohol nepil. Toho dne, kdy byly provedeny dechové zkoušky, se aktivně zúčastnil závodu a působil tam také jako mechanik, s výsledkem testu nesouhlasil. S kamarády požádal hlídku policie o provedení krevního testu, což mu nebylo umožněno, s tím, že jej maximálně odvezou na záchytnou stanici. Má za to, že přístroj pro provedení dechové zkoušky nebyl v tu chvíli v pořádku. Jinak si pozitivní test neumí vysvětlit. Alkohol před jízdou nepožil. Správní orgán prvního stupně následně 13. 11. 2018 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání předmětných přestupků. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

9. Na tomto místě krajský soud předně konstatuje, že žalobní námitky žalobce směřují toliko proti přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, tedy přestupku uvedenému v bodě 2. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V bodě 2. výroku byl žalobce uznán vinným tím, že dne 16. 6. 2018 v době okolo 19:20 hodin v obci Těrlicko na ulici Závodní poblíž domu č. 354 řídil motorový skútr značky MAXON X, RZ X v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem alkoholu, kdy jako nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v jeho těle, byla zjištěna hodnota 0,36 g/kg.
10. K žalobní námitce žalobce, že rozhodnutí žalovaného mu nebylo doručeno do vlastních rukou, krajský soud uvádí, že ze správního spisu správního orgánu prvního stupně plyne, že žalobce podal odvolání prostřednictvím svého zmocněnce JUDr. J. V., který plnou moc doručil správnímu orgánu spolu s odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dne 3. 1. 2019. Uvedeným zmocněncem byl žalobcem zastoupen po celou dobu řízení před správním orgánem druhého stupně. Podle ust. § 34 odst. 2 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručí se písemnosti pouze zástupci. Doručení

zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Ze správního spisu žalovaného se podává, že žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce JUDr. J. V. do vlastních rukou dne 28. 5. 2019. Rozhodnutí žalovaného tedy bylo řádně doručeno v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu toliko zmocněnci žalobce. Uvedená žalobní námitka žalobce je nedůvodná.

11. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdyby mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
13. V posuzované věci je rozhodnou skutečností zjištěná přítomnost alkoholu v krvi. K naplnění objektivních znaků skutkové podstaty tedy mohlo dojít jen tak, že žalobce požil alkoholický nápoj (případně jinou návykovou látku s alkoholem jako účinnou látkou) a poté řídil motorový skútr v natolik krátké době po tomto požití, že byl ještě pod vlivem alkoholického nápoje, resp. jiné návykové látky s alkoholem jako účinnou látkou. Protože výskyt alkoholu v těle může být zapříčiněn i jinými faktory než pouze požitím alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky s alkoholem jako účinnou látkou, slouží z praktických důvodů k eliminaci tohoto jevu odečet toleranční hodnoty z naměřené hodnoty alkoholu v dechu. V dané věci byl k orientační dechové zkoušce použit přístroj, u něhož nebylo důvodu se domnívat, že by měřil hladinu alkoholu zkresleně. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu s výsledkem 0,67 g/kg, 0,60 g/kg a 0,55 g/kg alkoholu v dechu. Mezi jednotlivými vydechnutími byl dodržen časový odstup 5 minut, přičemž naměřené hodnoty mezi druhým a třetím vydechnutím jsou v toleranci 10 %. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Po odečtu maximální odchylky 0,24 g/kg alkoholu od hodnoty bližší době měření, tj. od hodnoty 0,60 g/kg, byla jako nejnižší hladina alkoholu stanovena hodnota ve výši 0,36 g/kg. Aby bylo možné výsledek brát jako akceptovatelný, nesmí mezi výsledky obou měření být rozdíl větší než 10 %. Významem metodiky měření se Nejvyšší správní soud již zabýval např. v rozsudku č. j. 7 As 170/2012-24, na který krajský soud odkazuje. Protože v dané věci mezi prvním a druhým měřením nebyla splněna ona tolerance 10 %, bylo policisty provedeno třetí měření, přičemž naměřené hodnoty mezi druhým a třetím měřením jsou v toleranci 10 %. Policie tedy postupovala v souladu s metodikou měření specifikovanou v uvedeném rozsudku NSS a k měření použila k tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu. Výsledek měření lze proto považovat za věrohodný a lze tedy mít za to, že bylo prokázáno, že v krvi žalobce se nacházelo množství alkoholu nad běžnou fyziologickou hladinu. Soud sdílí závěr žalovaného, že zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně

zdraví před škodlivými účinky návykových látek v § 20 odst. 3 stanoví, že spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem, což je vyhl. č. 345/2002 Sb., odborné lékařské vyšetření se neprovede. Policisté použili metrologicky způsobilý analyzátor alkoholu v dechu a provedeným měřením byl získán platný výsledek, o němž nepanovaly pochybnosti. Soud sdílí názor žalovaného, že policisté nebyli povinni žalobce vyzývat k podrobení se lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu, o čemž byl žalobce poučen, jak plyne z obsahu správního spisu, rovněž byl poučen podle § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a mohl o provedení takového vyšetření sám žádat. Žalovaný správně poukázal na to, že tiskopis „poučení“ žalobce podepsal. Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy vyplývá, že žalobce, který se v této listině písemně vyjádřil ke skutku, lékařské vyšetření s následným odběrem biologického materiálu nepožadoval a uvedené koresponduje rovněž i s výpovědí policistů při ústním jednání ze dne 25. 9. 2018. Soud rovněž souhlasí se správními orgány, že svědci navržení žalobcem K. a V. nepotvrdili verzi žalobce, že žalobce žádal provedení lékařského vyšetření, a že naopak tuto „radu“ vyslovil svědek K. Co se týče poznámky o „záchytné stanici“, pak z výpovědi svědka K. zcela jednoznačně plyne, že tato poznámka směřovala nikoli vůči žalobci, nýbrž vůči svědkovi K. U jednání před správním orgánem svědek K. vypověděl: „.....na což mi policista řekl, že by ho odvezl jediné na záchytnou stanici.“ Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že mohlo dojít k ovlivnění dechových zkoušek léky, které užil. V případě jím označeného léku Stoptussin je obsahem správního spisu příbalový leták s informací, že by je neměly brát osoby bezprostředně před řízením motorových vozidel a že přípravek obsahuje 38 % obj. alkoholu, tj. do 350 ml v jedné dávce a že toto množství odpovídá 8,9 ml piva nebo 3 ml vína. Je také nutno upozornit na to, že léky si žalobce aplikoval sám, jak plyne z jeho výpovědi, k odpovědnosti za přestupek přitom stačí zavinění z nedbalosti. Žalobce měl vědět, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi vypovídá o tom, že žalobce zkonzumoval alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byl následně prokazatelně alkoholem ovlivněn.

14. Soud uzavírá, že žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, resp. správního orgánu prvního stupně, krajský soud neshledal porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
15. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. května 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně